

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIII. — Wydana i rozesłana dnia 19. grudnia 1890.

219.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 27. listopada 1890,

o umowach zawartych z reprezentacją krajową królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego w przedmiocie funduszków indemnizacyjnych.

Podaje się niniejszem do wiadomości umowy zawarte na zasadzie ustawy z dnia 5. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 110) przez c. k. Ministra skarbu z reprezentacją krajową królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego.

U m o w a

zawarta między c. k. Rządem a Wydziałem krajowym królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego w imieniu reprezentacji kraju, w przedmiocie uregulowania stosunków państwa do funduszków indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej.

1. Zaliczki, które Rząd dał funduszom indemnizacyjnym galicyjskim w su-

mie 9,547.560 zł. 54¹/₂ e.
tudzież dopłaty bezprocentowe poczynione aż do 31. grudnia 1882 z zastrzeżeniem żądania zwrotu wynoszące 65,625.000 „ — „
ogółem w sumie 75,172.560 zł. 54¹/₂ c.
wyraźnie siedmdziesiąt pięć milionów sto siedmdziesiąt dwa tysiące, pięćset sześćdziesiąt złotych 54¹/₂ c. zostaną odpisane.

2. Na lata 1883 aż do 1897 włącznie wyznacza się w miejsce dopłaty rządowej bezprocentowej w sumie 2,625.000 zł. w. a. Najwyższem postanowieniem z dnia 13. października 1857 przeznaczonej, subwencyą rządową niezwrótną w sumie 2,100.000 zł., dwa miliony sto tysięcy zł. w. a. rocznie i zaliczkę rządową zwrotną bezprocentową w sumie 325.000 zł. trzysta dwadzieścia pięć tysięcy złotych w. a. rocznie. Subwencya ta i ta zaliczka wypłacane będą w ratach ćwierćrocznych z góry.

3. Resztę potrzeb indemnizacji, pozostałą po odliczeniu subwencji i zaliczki bezprocentowej, będzie pokrywał kraj dodatkami do podatków bezpośrednich. Dodatki te ustanawiać należy w takiej wysokości, jaka będzie potrzebna, aby wpływy z nich, z subwencji i z zaliczki rządowej bezprocentowej wystarczyły na wszystkie potrzeby indemnizacji i wykupu ciężarów gruntowych, tudzież na spłacenie zaliczek rządowych oprocentowanych pod 5 wzmiankowanych.

Całkowite lub częściowe odpisanie, odroczenie terminów płatności lub zwrot dodatków indemnizacyjnych nastąpić może tylko w tym samym stosunku, w którym c. k. Rząd pozwoli na to co do podatków rządowych, służących za podstawę do wymiaru dodatków indemnizacyjnych.

4. Kraj zobowiązuje się zwrócić zaliczki rządowe bezprocentowe pod 2 wzmiankowane po umorzeniu obligacyj indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej w przeciągu lat trzech, począwszy od roku 1899 w ratach ćwierćrocznych równych, płatnych z dołu.

5. O ileby fundusze w skutek ubytku w dochodach z dodatków do podatków nie mogły uczynić zadość swoim zobowiązaniom, jakoteż w takim razie, gdyby pomimo regularnego wpływu rzeczonych dodatków, dopłata kraju, subwencya rządowa stała i zaliczka rządowa bezprocentowa nie wystarczały na pokrycie każdorazowej potrzeby rocznej, Rząd udzielać będzie w miarę potrzeby należycie udowodnionej zaliczek zwrotnych 5cio procentowych.

Zaliczki te, jak tylko obrót roczny funduszków wykaże znowu nadwyżkę, mają być w miarę tejże zwrócone a kraj zobowiązuje się w takim razie, gdyby po upływie 1898 roku pozostały jeszcze zapległości z tych zaliczek, pobierać także i w latach następnych dodatki w ustępie 3 wzmiankowane, aż do zupełnego umorzenia tych zaliczek.

Wiedeń, dnia 5. listopada 1890.

C. k. Minister skarbu:

(L. S.) **Dunajewski** r. w.

6. Nadto zobowiązuje się kraj jeszcze przez dalsze trzy lata po umorzeniu obligacyj indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej ustanawiać i pobierać dodatki do podatków potrzebne do dopełnienia zobowiązań swoich pod względem spłacenia zaliczek rządowych bezprocentowych w ratach pod 4 przepisanych.

Również, gdyby fundusz indemnizacyjny Galicyi zachodniej jeszcze w roku 1898 był obciążony spłatami rocznymi lub gdyby zachodziły inne potrzeby indemnizacji, winien kraj postarać się o pokrycie tych potrzeb dostatecznymi dodatkami do podatków.

7. Po zatwierdzeniu umowy niniejszej porządkiem konstytucyjnym reprezentacja krajowa galicyjska obejmie zarząd funduszków indemnizacyjnych pod temi samymi warunkami, pod którymi objęty został w innych królestwach i krajach.

Preliminarze i zamknięcia rachunków funduszków indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej przysyłać należy także na przyszłość corocznie c. k. ministerstwu skarbu jeszcze przed wniesieniem do sejmku.

8. Umowa niniejsza spisana została w dwóch jednobrzmiących nie stęplowanych egzemplarzach, podpisami Ministra skarbu tudzież marszałka krajowego i dwóch członków wydziału krajowego opatrzonych, z których jeden zachowywany być ma w c. k. ministerstwie skarbu a drugi u reprezentacji krajowej galicyjskiej.

Lwów, dnia 12. listopada 1890.

Marszałek krajowy:

(L. S.) **Eustachy Sanguszko** r. w.

Członek Wydziału krajowego:

(L. S.) **Oktaw z Siemuszowy Pietruski** r. w.

Członek Wydziału krajowego:

(L. S.) **Tadeusz Romanowicz** r. w.

U m o w a

zawarta między c. k. Rządem a Wydziałem krajowym królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego w imieniu reprezentacji kraju w przedmiocie zwrotu nadpłat, ze skarbu państwa funduszom indemnizacyjnym Galicyi wschodniej i zachodniej wydanych.

1. Nadpłaty w latach 1883 aż do 1889 włącznie ze skarbu państwa funduszom indemnizacyjnym Galicyi wschodniej i zachodniej wydane, po 200.000 zł. rocznie a przeto ogółem 1,400.000 zł. wynoszące, które kraj na zasadzie artykułu II. ustawy z dnia 5. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 110) winien jest

zwrócić, zobowiązuje się kraj spłacić w przeciągu lat trzech, počawszy od roku 1902 i 1903 po 500.000 zł., w roku zaś 1904 pozostałą kwotę 400.000 zł.

2. Celem dopełnienia zobowiązania swego do spłaty kwot powyższych w przereczonych latach winien kraj w razie potrzeby ustanowić i pobierać dodatki do podatków.

3. Umowa niniejsza spisana została w dwóch jednobrzmiących nie stęplowanych egzemplarzach, podpisami Ministra skarbu. tudzież Marszałka krajowego i dwóch członków Wydziału krajowego opatrzonych, z których jeden zachowywany być ma w c. k. ministerstwie skarbu a drugi u reprezentacji krajowej galicyjskiej.

Wiedeń, dnia 5. listopada 1890.

C. k. Minister skarbu:
(L. S.) **Dunajewski** r. w.

Lwów, dnia 12. listopada 1890.

Marszałek krajowy:
(L. S.) **Eustachy Sanguszko** r. w.
Członek Wydziału krajowego:
(L. S.) **Oktaw z Siemuszowy Pietruski** r. w.
Członek Wydziału krajowego:
(L. S.) **Tadeusz Romanowicz** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1891 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w jednym z tych ośmiu języków, za cały rocznik 1891, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi aż do końca czerwca 1891 2 zł. 50 c., począwszy zaś od 1. lipca 1891 będzie podwyższona na 3 zł.

Nabywający odrazu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " " 1859 " 1868 " . . . 12 " "	" " " 1879 " 1888 " . . . 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można począwszy od roku 1891:

Bocznik	1849 za . . .	2 zł. 10 c.	Rocznik	1863 za . . .	1 zł. 40 c.	Rocznik	1877 za . . .	1 zł. — c.
"	1850 " . . .	5 " 25 "	"	1864 " . . .	1 " 40 "	"	1878 " . . .	2 " 30 "
"	1851 " . . .	1 " 30 "	"	1865 " . . .	2 " — "	"	1879 " . . .	2 " 30 "
"	1852 " . . .	2 " 60 "	"	1866 " . . .	2 " 20 "	"	1880 " . . .	2 " 30 "
"	1853 " . . .	3 " 15 "	"	1867 " . . .	2 " — "	"	1881 " . . .	2 " 20 "
"	1854 " . . .	4 " 20 "	"	1868 " . . .	2 " — "	"	1882 " . . .	3 " — "
"	1855 " . . .	2 " 35 "	"	1869 " . . .	3 " — "	"	1883 " . . .	2 " 50 "
"	1856 " . . .	2 " 45 "	"	1870 " . . .	1 " 40 "	"	1884 " . . .	2 " 50 "
"	1857 " . . .	2 " 85 "	"	1871 " . . .	2 " — "	"	1885 " . . .	1 " 80 "
"	1858 " . . .	2 " 40 "	"	1872 " . . .	3 " 20 "	"	1886 " . . .	2 " 30 "
"	1859 " . . .	2 " — "	"	1873 " . . .	3 " 30 "	"	1887 " . . .	2 " 50 "
"	1860 " . . .	1 " 70 "	"	1874 " . . .	2 " 30 "	"	1888 " . . .	4 " 20 "
"	1861 " . . .	1 " 50 "	"	1875 " . . .	2 " — "	"	1889 " . . .	3 " — "
"	1862 " . . .	1 " 40 "	"	1876 " . . .	1 " 50 "	"	1890 " . . .	3 " — "

Rocznik 1890 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1890 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za opłatą należności handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1890 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach są całkowicie uzupełnione, przeto, począwszy od roku 1891 nabyć można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność uzupełnienia zdefektowanych roczników Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawianie materyj jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.